

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

103.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 27-го Декабря — 1838 — Wilno. Wtorek. 27-go Grudnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 15-го Декабря.

Высочайшею Грамотою отъ 5 Декабря, Главноуправляющій Дворцовыми Иправленіями, Генерал-Лейтенантъ *Захаржевскій*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Александра Невского*.

— Высочайшими Именными Указами, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Ордена Св. Владимира 4-й степени*: бывший Хорунжій Кобринскаго уезда Станиславъ *Блоцкій*, бывшіе Предводители Судовъ: Гродненской Губерніи, Лидскаго Градскаго Иосифъ *Гружескій*; Виленской Губерніи, Шавельскаго Межеваго Апелляціоннаго Григорій *Эленскій*, и Гродненской Губерніи, Новогрудскаго Уезднаго Иванъ *Тузановскій*; бывшіе Судьи Межевыхъ Судовъ: Гродненской Губерніи, Кобринскаго Онуфрій *Бродзинскій*, и Виленской Губерніи, Ошмянскаго, а нынѣ состоящій Почетителемъ Сельскихъ хлѣбныхъ запасныхъ магазиновъ, Гипполитъ *Милевскій*; тожь Межевыхъ Апелляціонныхъ Судовъ: Виленской Губерніи, Ошмянскаго Карлъ *Мосевичъ*; Гродненской Губерніи, Кобринскаго Антонъ *Задарновскій* и Адамъ *Заленскій*; Новогрудскаго Карлъ *Гузельфъ*, и Брестскаго Антонъ *Кошескій*; Витебской Губерніи, Городецкаго Уезднаго Суда Судья: Фадей *Миссунъ*; Засѣдатели Уездныхъ Судовъ: Волынской Губерніи, Слонимскаго Леонардъ *Адамовичъ* и Леопольдъ *Лагевницкій*, и бывший Виленскаго Иванъ *Писанка* и Гродненской Губерніи, быв. Волковыскій Подкоморій Иосифъ *Ходаковский*. (Р. Ин.)

— Почетитель Одесской Городовой больницы, 1-й гильдіи купецъ *Крамаревъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Коммерціи Советники.

— Государь Императоръ, въ награду отличной усердной службы чиновника для порученій при Министрѣ Статсъ-Секретарѣ Царства Польскаго, Коллежскаго Ассессора Матвѣя *Завелейскаго*, выслужившаго въ настоящемъ чинѣ узаконенный срокъ, Всемилостивѣйше пожаловать его соизволилъ въ Надворные Советники.

— Государь Императоръ, по засвидѣтельствованію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ усердной и ревностной службѣ Членовъ Временной Комиссіи о бенефициальныхъ имѣніяхъ Виленской Рымско-Католической Духовной Академіи, Статскихъ Советниковъ: *Лаппы*, Камергера Графа *Заббало-Вавржецкаго* и Надворнаго Советника *Клейста*, и по удостоенію Комитета Гг. Министровъ, въ 1 й день сего Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ объявить имъ Монаршее Его Величества благоволеніе.

— Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, въ свѣдѣствіе представленія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Высочайше повелѣть соизволилъ: Ordinaryнаго Профессора Харьковскаго Університета, Статскаго Советника *Павловскаго* уволить, согласно его прошенію, отъ должности Ректора.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Черниговскимъ дворянствомъ Кандидатовъ, изволилъ Высочайше утвердить въ званіи Чернигов-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, 15-go Grudnia.

Przez Najwyższy Dyplomac 5-go Grudnia, Głównozarządzający Zarządami Pałacowemi, Jenerał-Porucznik *Zacharzewski*, Najtąskawiej mianowany Kawalerem Orderu Św. *Alexandra-Newskiego*.

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, Najtąskawiej mianowani Kawalerami Orderu Św. *Włodzimierza 4-go stopnia*: były Chorąży Powiatu Kobyńskiego Stanisław *Błocki*; byli Prezydenci Sądow, Gubernii Grodzieńskiej, Lidzkiego Grodzkiego Józef *Grużewski*, Gubernii Wileńskiej, Szawelskiego Granicznego Appellacyjnego Grzegorz *Eleński*, i Gubernii Grodzieńskiej, Nowogrodzkiego Powiatowego Jan *Tuhanowski*; byli Sędziowie Sądow Granicznych: Gubernii Grodzieńskiej, Kobyńskiego Onufry *Brodziński*, i Gubernii Wileńskiej, Oszmiańskiego, a teraz zostający Kuratorem Wiejskich magazynow zapasu zboża, Hippolit *Milewski*; także Granicznych Sądow Appellacyjnych: Gubernii Wileńskiej, Oszmiańskiego Karol *Mosiewicz*; Gubernii Grodzieńskiej, Kobyńskiego Antoni *Zadarnowski* i Adam *Załęcki*; Nowogrodzkiego Karol *Huzelf* i Brzeskiego Antoni *Koiszewski*; Gubernii Witebskiej, Sędzia Horodeckiego Sądu Powiatowego Tadeusz *Missun*; Assesorowie Sądow Powiatowych: Gubernii Wołyńskiej, Słonimskiego Leonard *Adamowicz* i Leopold *Łagiewnicki*, tudzież były Wileńskiego Jan *Pisanka*, i Gubernii Grodzieńskiej, były Wołkowyski Podkomorzy Józef *Chodakowski*. (R. In.)

— Kurator Odeskiego Szpitalu Mieskiego, kupiec 1-ej gildy *Kramarew*, Najtąskawiej mianowany Radcą Handlowym.

— CESARZ JEHO MOŚĆ, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, urzędnika do szczególnych poleceń przy Ministrze Sekretarzu Stanu Królestwa Polskiego, Assesora Kollegialnego Macieja *Zawielejskiego*, który w tej randze wysłużył termin prawem przepisany, Najtąskawiej raczył mianować Radcą Dworu.

— CESARZ JEHO MOŚĆ, po zaświadczeniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych o gorliwej służbie Członków Czasowej Komisji Beneficyalnych majątkow Wileńskiej Rzymско-Katolickiej Akademii Duchownej, Radców Stanu: *Lappy*, Szambelana Hrabiego *Zabietto-Wawrzeckiego* i Radcy Dworu *Klejsta*, i po uznaniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 1-go terażniejszego Listopada Najwyżej rozkazać raczył oświadczyć im MONARSHJE JEHO CESARSKIEJ MOŚCI zadowolenie. (G.S.)

— CESARZ JEHO MOŚĆ, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, Najwyżej rozkazać raczył: Zwyczajnego Professora Uniwersytetu Charkowskiego, Radcę Stanu *Pawłowskiego* uwolnić od obowiązkow Rektora, na własną prośbę.

— JEHO CESARSKA MOŚĆ, ze dwóch wybranych przez Dworzanstwo Czernihowskie Kandydatów, Najwyżej raczył utwierdzić na urzędzie Czernihowskiego Guber-

скаго Губернскаго Предводителя Дворянства Полковника Камергера *Ладомирскаго*. (Снб. В.)

В о р о н е ж ь.

Въ Губерніи нашей, по мѣстному положенію удаленной отъ высшихъ учебныхъ заведеній, Дворянство издавна затруднялось въ способахъ образованія своихъ дѣтей. При выборахъ 1834 года, сіе столь важное обстоятельство было предметомъ сужденій, и Дворянство, имѣя въ виду собранныя прежде для военно-учебныхъ заведеній суммы, и жертвуя вновь по 2 рубля съ души, составило проектъ объ учрежденіи въ г. Воронежѣ Кадетскаго Корпуса, и представило оный на Высочайшее воззрѣніе.

Благородная ревность ко благу общему и къ истиннымъ пользамъ юности своей родины сочлена нашего, Дворянина Воронежской Губерніи Генераль-Маіора и Кавалера Николая Дмитріевича *Черткова*, дала сему предположенію новую жизнь, открывъ способы къ ускоренію приведенія въ дѣйство благотворительныхъ намѣреній Воронежскаго Дворянства. Н. Д. *Чертковъ* пожертвовалъ на Корпусъ милліонъ пять сотъ тысячъ рублей и тысячу душъ Крестьянъ съ землями.

Отецъ Великол Русской семьи, Всемиловѣйшій Государь Императоръ, съ особеннымъ благоволеніемъ принявъ приношеніе Г. Генераль-Маіора *Черткова*, и милостиво ободривъ сей подвигъ имъ на пользу общую совершенный въ 1836 году, Высочайше повелѣть соизволилъ: учредить въ Воронежѣ Корпусъ, съ наименованіемъ его Михайловскимъ, во имя Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Михаила Павловича, Главнаго Начальника Военноучебныхъ Заведеній.

1837 года Сентября въ 14 день, Его Императорское Высочество Государь Великій Князь Михаилъ Павловичъ осчастливилъ городъ Воронежъ своимъ прибытіемъ и собственною рукою положилъ первый камень въ основаніе благотворительнаго заведенія, которое украсится его незабвеннымъ въ Исторіи Русскаго военнаго воспитанія и образованія именемъ, и которое процвететь, мы не сомнѣваемся въ томъ, подъ его просвѣщеннымъ покровительствомъ. Того же года, въ общемъ собраніи при Губернскихъ выборахъ, Дворянство Воронежской Губерніи изъявило благодарность Генераль-Маіору *Черткову* за патриотическое его приношеніе, лично, въ залѣ собранія, и въ то же время опредѣлило журналомъ: поднести ему адресъ и выгравировать портретъ его съ приличною надписью. Государь Императоръ Всемиловѣйше соизволилъ утвердить таковое опредѣленіе Дворянства Воронежской Губерніи.

Составленіе и торжественное поднесеніе адреса происходило слѣдующимъ порядкомъ: по предварительному приглашенію прибывшіе въ Воронежъ Гг. Уѣздные Предводители и Депутаты Дворянства, 30 числа истекшаго Сентября открыли въ залѣ собранія засѣданіе и составили адресъ слѣдующаго содержания:

„Его Императорское Величество, Всемиловѣйшій Государь нашъ Николай Павловичъ Высочайше соизволилъ на положеніе Дворянства, о поднесеніи Вашему Превосходительству благодарственнаго адреса и о выгравированіи вашего портрета съ приличною надписью, за весьма значительное пожертвованіе, по случаю котораго съ суммою Дворянствомъ пожертвованною Высочайше повелѣно, быть въ г. Воронежѣ Кадетскому Корпусу, съ лестнымъ для насъ названіемъ Михайловскаго, въ честь имени Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Михаила Павловича.

„Исполняя сямъ пріятнѣйшій долгъ нашей душевной признательности, мы, съ истиннымъ удовольствіемъ и чувствами глубокаго къ вамъ уваженія, просимъ Ваше Превосходительство принять сей благодарственный адресъ Дворянства Воронежской Губерніи, вполне оцѣнивающаго вашъ подвигъ, подвигъ благотворительный, достославный, остающійся навсегда незабвеннымъ, и споспѣшествующій юнымъ потомкамъ Воронежскаго Дворянства получать образованіе и приуготовлять себя для службы нашего Августѣйшаго Монарха, на своей родинѣ.

„А дабы сохранить навсегда въ памяти и имѣть у себя изображеніе оцѣнивающимъ въ полной мѣрѣ достойный примѣръ доблести Русскаго патріота, Дворянство положило выгравировать портретъ вашъ съ надписью: „признательное Дворянство Воронежской Губерніи на память потомству.“

2-го Октября, по написаніи сего адреса на пергаментномъ листѣ и утвержденіи онаго общею подписью, Гг. Губернскій Предводитель и Депутаты отправились въ домъ Г. Генераль-Маіора *Черткова*, гдѣ Г. Предводитель Дворянства поднесъ ему адресъ

нальнаго Маршала Дворянства, Полковника, Шамбелана *Ладомирскаго*.

В о р о н е ж ь.

Въ губерніи нашей, зъ мѣстсвого положенія удаленной отъ высшихъ закладовъ учящихъ, Дворянство отъ давна обмыслило средства воспитанія своихъ дѣтей. На выборахъ 1834 року, та околечность, такъ важна, была предметомъ обрэдъ, и Дворянство, мажя на възгледіе зебранные давней суммы на заклады войсково-школьные ораз склэдаяжэ знову по 2 рубле з души, улозыло проектъ заложенія въ м. Воронежѣ Корпуса Кадетовъ, и представило го на Найвыжше вежренье.

Слзачетна горливожэ ку повсзечнему добру и ку правдиwему позыткови млодзеежэ своjej оjczyzny спол-оыwатела нашего, Дворзанина Губерніи Воронежской, JенераJ-Мајора и Кавалера МикоJая Дымитровича *Черткова*, надаJо тому замярови нове жычје, подавшы средки ку прѣдшему прыпrowадзенью до skutku доброчынныхъ замяров Дворзанства Воронежского. М. Д. *Чертковъ* офароваJ на rzecz Корпусу Кадетовъ, миллионъ пять сотъ тысячъ рубли и тысячэ душъ wлощан з gruntami.

Оjцее велиkiej rodziny Русkiej, Najmitoшciwszy Cesarz Jego Moшс, zе szczegolnemъ zadowoleniemъ прыjawszy офягэ P. JенераJ Мајора *Черткова* и Jаскawe поchwaliwszy то dzieJо, ку повсзечнему добру пржеженé dokonane, w року 1836, Найвыжэj rozkazaчэ raczyJ: заJозычэ w Воронежѣ Корпус Кадетовъ, з названіемъ го MichajJowskim, од имени Jего CESARSKIEJ WYSoKOшCI WIELKIEGO XIECIA MICHAJAJA PAWJOWICZA, Glownego Naczelnika ZakJadów Wojskowo-Szkolnych.

Roku 1837 dnia 14-go Wrzesnia, Jego CESARSKA WYSoKOшс PAN WIELKI XIAZE MICHAJAJ PAWJOWICZ uszczesliwiJ miasto Woroneжэ swojaj byтношcia и wJasna rэkaj poloжыJ wэgielny kamieчэ pod fundamenta доброчынного закладу, котрый zostanie прыozдобiony jego wJикопомнemъ в Historii Rossyjskiego wojskowego wychowania и uksztaчcenia imieniem, и котрый zakwitnie, о czemъ niewatпiemy, pod oшwieconaj jego opiekaj. Tegoжэ roku, на ogolnemъ zebraчии wyborowъ gubernialnych, Dworzanство Gуберніи Воронежской oшwiadczyJо wdzieчcznoшс JенераJ-Мајорови *Черткови*, за оыwателскaj jego офягэ, oшобишcie w sali zгromadzeчэ, и w tymъ czasie postanowiJо пржез журналъ: zJозычэ mu adres и wyrytowaчэ jego portretъ zе slowownymъ napisem. CESARZ Jego Moшс NajJасkawiej raczyJ utwierdziчэ то postanowienie Dworzanства Gуберніи Воронежской.

Уложеніе и урочысте oddanie адресу odbyJо сје porzядkiemъ nastepujacyмъ: за poprzedniczemъ zaproszeniemъ прыbyли до Воронежѣ PP. Marszałkowie Powiatowi и Deputaci Dworzanства, dnia 30-go zesлэgo Wrzesnia otworzyли w sali zгromadzenia posiedzenie и uложыли adresъ w brzmieniu nastepujacyмъ:

„Jego CESARSKA Moшс, Najmitoшciwszy PAN нашъ NIKOJAJ PAWJOWICZ Найвыжэj zezwoliJ на postanowienie Dworzanства, о zJоженіи Jаснe Wielmoшnemu W Mс Panu адресу dzieчczынного и о wyrytowanіи waszego wjzerunku zе stosownymъ napisem, за nader znakomita офягэ, з околечности котorej z суммaj пржез Dworzanство офарованaj Найвыжэj rozkazaчэ, ажебы w м. Воронежѣ быJ Корпус Кадетовъ, з chlubnemъ dla нас названіемъ MichajJowskiego, на czешэ имени Jего CESARSKIEJ WYSoKOшCI WIELKIEGO XIECIA MICHAJAJ PAWJOWICZA.

„Wypełniajячэ пржез niniejsze przyjemny dJug serdecznej naszej wdzieчcznoшci, з prawdziwemъ ukontentowanіemъ и uczuciami gJębokiego ку wamъ powaженia, просимъ Jаснe Wielmoшnego W Mс Panu прыjячэ ten adresъ dzieчczынный Dworzanства Gуберніи Воронежской, зупелне ценячэgo wasze dzieJо, dzieJо доброчынное, chwalebne, zostajячэ назawsze pamieчэnemъ, и dopomagajячэ mлодымъ potomkomъ Dworzanства Воронежского до otrzymywania wychowania и прыgotowania siebie до sлужбы Najjасniejszego MONARCHY нашего, w poшród swej rodziny.

„Aжебы zachowaчэ на zawsze w pamieчэи и mieчэ u siebie wyobraженіe, — umieчэjячэ ценічэ w zупелношci godny przykladъ cнoty patryoty Русkiego, Dworzanство postanowiJо wyrytowaчэ portretъ waszъ z napisem: „wdzieчczne Dworzanство Gуберніи Воронежской на pamiaчэkэ potomkomъ.“

Dnia 2 го Paздziernika, по написаніи tego adresu на arkaszу pergaminowymъ и utwierdzeniu го ogolnemъ podpisaniemъ, PP. Marszałekъ Gуберніалny и Deputaci uдали сје до domu P. JенераJ Мајора *Черткова*, гдзe P. Marszałekъ Dworzanства oddaJ mu adresъ z wynurze-

съ выраженіемъ искреннѣйшей признательности отъ всего своего сословія.

Тогоже дня, въ обширной залѣ Дворянскаго собранія, противъ оконъ коей заложенъ Корпусъ, днѣ Дворянствомъ обѣдъ, къ коему были приглашены: Начальникъ Губерніи, Военный Губернаторъ города Воронежа, виновникъ торжества Г. Генералъ-Маіоръ *Чертковъ*, Г. Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры 1-й Драгунской Дивизіи, Чиновники и Дворяне. Тосты драгоценнаго здравія Государя Императора и Августѣйшаго Дома, были провозглашены при громкомъ ура! и гимнѣ: „*Боже Царя Храни!*“ игранномъ на хорахъ музыками трехъ Драгунскихъ полковъ.— Ура!—Ура!—Ура! исторгалось изъ глубины душъ у военныхъ и статскихъ, дружно, и сливалось съ звуками трубъ, напоминавшихъ грознымъ раскатомъ своимъ славу Русскаго Царя.

Въ концѣ обѣда Г. Губернскій Предводитель, указывая на заложенное зданіе Кадетскаго Корпуса, предложилъ тостъ за здоровье его виновника, Генерала *Черткова*; этотъ тостъ принять былъ съ общимъ, искреннѣйшимъ удовольствіемъ.

Памятный день этотъ, заключился блистательнымъ баломъ въ залѣ собранія, великолепно освѣщенной. Веселіе многочисленныхъ гостей оживлялось, и мыслию о томъ что служило поводомъ къ настоящему празднеству, и мыслию о томъ, что этотъ день будетъ днемъ умиленныхъ и благодарныхъ воспоминаній для позднѣйшихъ потомковъ. Каковы же должны были быть чувства того, кто въ благородномъ сознаніи добраго дѣла, видѣлъ вокругъ себя это многочисленное собраніе веселящихся о имени его? Какова должна была быть мысль его, когда переносясь ею въ грядущее, онъ могъ представлять себя благословенія будущиѣхъ поколѣній, могъ представлять себя, что его доброе дѣланіе будетъ приносить плоды добрыя въ роды и роды!

Молитвенно возблагодаримъ Бога, благословившаго совершиться въ нашей странѣ этому подвигу гражданской добродѣтели, въ память и назиданіе современникамъ и потомству! — Нельзя не замѣтить, что съ тѣхъ поръ, какъ благость Божія столь видимо излилась на нашъ край явленіемъ святыхъ мощей Угодника Митрофана, много великаго далось намъ и видѣть и чувствовать!—Съ тѣхъ поръ, городъ нашъ, важный въ отечественныхъ воспоминаніяхъ древнихъ временъ, важный какъ предметъ особаго вниманія Петра Великаго, сдѣлался вновь предметомъ благоговѣйнаго вниманія благовернаго Государя; жители Воронежа съ истинною и умиленною радостію вспоминаютъ посѣщенія Государя Императора и Его Августѣйшаго Семейства; съ тѣхъ поръ онъ украсился новымъ благолѣніемъ: Благоуспенская обитель Св. Угодника, въ которой стекаются набожные богомольцы съ самыхъ отдаленныхъ краевъ отечества; съ тѣхъ поръ и предложеніе воздвигнуть памятникъ Петру Великому, послѣ коего оставшееся Адмиралтейство уже исправлено; и распространеніе и устроеніе заведеній на пользу просвѣщенія и благоустроенія, училищъ для дѣтей духовныхъ, для дѣтей Гражданскихъ чиновниковъ и вообще лицъ свѣтскихъ сословій, училище кантонистовъ, и нынѣ наконецъ основаніе Михайловскаго Корпуса, пріюта дѣтямъ Дворянъ не одной Воронежской Губерніи, заведенія, въ которомъ 400 члвкъ молодыхъ Дворянъ, будутъ приготавливаемы верными и добрыми слугами Государю и Отечеству. Отраднѣе намъ, современникамъ, быть свидѣтелями и соучастниками преслѣванія нашего города; еще отраднѣе мыслить, что труды наши и попеченія, при благословеніи Божіемъ, при ободреніи Царскомъ благодарно помянуты будутъ и потомками нашими.

(Спб. В.)

Варшава, 15 го Декабря.

Возобновляя объявленіе постановленія Совѣта Управленія отъ 30-го Сентября (12 Октября) сего года, помѣщеннаго въ Дневникъ Законовъ Т. 22 на стран. 283 и слѣдующихъ, коимъ продолженъ срокъ на предъявленіе претензій къ конфискованнымъ имѣніямъ, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства сямъ извѣщаетъ:

Во 1-хъ, что имянныя списки лицамъ, коихъ имущества постановленіемъ Совѣта Управленія подвергнуты конфискаціи, напечатаны были: въ Дневникъ Законовъ Т. 16 стран. 198 и слѣдующія, Т. 17 стран. 125 и слѣд. 395 и слѣд. Т. 19 стр. 290 и слѣд. Т. 21 стран. 212 и слѣд. Т. 22 стр. 42. Списки сии напечатаны были также въ газетахъ, а именно: во Всеобщемъ Журналѣ 1834 года N. 295 и 296, 1835 N. 206 и 1836 N. 23 и 211; въ Утренней Газетѣ 1837 года N. 140 и въ Офиціальной Газетѣ 1838 года N. 109; — имянныя же списки лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по приговорамъ Полеваго Ау-

ниемъ sincerej wdzięczności w imieniu całego swojego obywatelstwa.

Дня tegoż, w obszernej sali zgromadzenia Dworzanskiego, naprzeciw którego okien, założony został Korpus Kadetów, dany był przez Dworzanstwo obiad, na który byli zaproszeni: Naczelnik Gubernii, Wojenny Gubernator miasta Woroneża, sprawca uroczystości P. Jenerał-Major *Czerkow*, PP. Jenerałowie, Sztabsi i Ober-Oficerowie 1-ej dywizyi Dragonów, Urzędnicy i Dworzanie. Toasty za drogie zdrowie CESARZA JEGO MOŚCI i Najjaśniejszego Domu, były spełnione śród grzmiącego ura! i hymnu: „*Boże Króla zachowaj!*“ granego chorami przez muzykę trzech półków Dragunskich.—Ura!—Ura!—Ura! wyrываło się z głębi duszy wojskowych i cywilnych razem, i łączyło się z dźwiękami trąb, przypominających groząym swoim odgłosem sławę MONARCHY Ruskiego.

Ku końcowi obiadu, P. Marszałek Gubernialny, wskazując na założony gmach Korpusu Kadetów, wniósł toast za zdrowie jego założyciela, Jenerała *Czerkowa*; toast ten został przyjęty ze szczerem, powszechnem n-kontentowaniem.

Pamiętny dzień ten, zakończony był świetnym balem w sali zgromadzenia, spaniale oświeconej. Zabawy licznych gości, ożywiane myślą o tém, co było powodem do tej uroczystości, i myślą o tém, że dzień ten, będzie dniem miłych i wdzięcznych przypomnień dla późnych potomków. Jakież musiały być uczucia tego, który w szlacheiném uznaniu dobrego dzieła, widział na okół siebie to liczne zgromadzenie weselących się z jego imienia? Jaka musiała być myśl jego, kiedy przenosząc się w przyszłość, mógł przedstawić sobie błogosławieństwo następnych pokoleń, mógł sobie wyobrazić, że dobry jego czyn będzie przynosił dobre owoce od pokolenia do pokolenia!

Oddajmy cześć w modłach Bogu, który pobłogosławił że się spełniło w naszej stronie to dzieło cnoty obywatelskiej, ku pamięci i zbudowania spótczesnych i potomnych! — Nie można nie uczynić uwagi, że od czasu, jak taska Pozka tak widocznie złała się na kraj nasz przez objawienie relikwii świętych Błogosławionego Mitrófana, wiele rzeczy wielkich dało się nam i widzieć i cauć! — Od tego czasu miasto nasze, ważne dla ojczyznych pamiętek dawnych czasow, ważne jako przedmiot szczególnych względów PIOTRA WIELKIEGO, stało się znowu przedmiotem pobożności prawowierne-go MONARCHY: mieszkańcy Woroneża z prawdziwą i rozrzewniającą radością wspominają pobyt CESARZA JEGO MOŚCI i Najjaśniejszej Jego Rodziny, odtąd miastoto zostało ozdobione spaniałym klasztorem Zwiastowania, do którego dla oddania czci świętemu spływają się pobożni z najodleglejszych stron ojczyzny; od tego czasu stał i zamiar wzniesienia pomnika PIOTROWI WIELKIEMU, po którym pozostała Admiralicyą już zreparowano; powiększono i urządzono zakłady na rzecz oświecenia i dobroczynności, szkół dla dzieci duchownych, dla dzieci urzędników cywilnych i w ogólności dla osób stanów świeckich, szkoły kantonistów, i teraz nakoniec założono Michajłowski Korpus Kadetów, przytułek dla dzieci Dworzan, nie samej tylko Gubernii Woroneżkiej, zakład, w którym 400 młodych Dworzan będzie sposobionych na wiernych i dobrych sług MONARSZE i Ojczyznie. Dla nas spótczesnych wielką jest radością, być świadkami i uczyćtnkami wzrostu naszego miasta; a jeszcze radośniej jest myśleć, że nasze starania i pieczętowanie, za Bожіем błogosławieństwem, i przy zachęceniu Monarzem; z wdzięcznością będą spominane i od potomków naszych. (G.S.P.)

Warszawa, 15 Grudnia.

Ponawiając przy niniejszem ogłoszeniu Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 30 Września (12 Października) 1838 r., już w Dzienniku praw tomie 22, na str. 283 i następnych zamieszczonego, przez które przedłużony został termin do zgłaszania się z pretensjami do majątkow, konfiskacie ogólnej uległych, Kommissya Rządowa Przychodow i Skarbu zawiadamia publiczność:

1) Ze listy osób, na karę konfiskaty ogólnej majątku Postanowieniem Rady Administracyjnej skazanych, ogłoszone były w Dzienniku praw tomie 16, str. 198 i następne, tomie 17, str. 125 i następne, 395 i następne; tomie 19 str. 290 i następne; tomie 21 str. 212 i następne, tomie 22 od str. 42. Ogłoszone także były w Gazetach, mianowicie w Dzienniku Powszechnym krajowym, w N-ch 295 i 296 z roku 1834, w N-rze 206 z roku 1835, w N-ch 23 i 211 z roku 1836; w Gazecie Porannej, w N-rze 140 z roku 1837; w Gazecie Rządowej w N-rze 109 z roku 1838; — listy zaś osób wyrokami Au-

диторіята Дѣйствующей Арміи и по особымъ постановленіямъ, напечатаны были въ газетѣ подъ названіемъ Всеобщій Журналь издававшейся, а именно въ N. 223 и 280 1836 года. Какъ сіи послѣдніе два списка, не подлежашіе внесенію въ Дневникъ Законовъ, въ ономъ напечатаны не были, то помѣщаются здѣсь вновь для всеобщаго свѣдѣнія. Причемъ Коммисія Финансовъ увѣдомляетъ, что изъ прежнихъ списковъ исключены лица, значущіяся въ постановленіяхъ Совета Управленія отъ 17 (29) Декабря 1835 и 16 (28) Іюля 1837 годовъ, обнародованныхъ въ Дневникъ Законовъ Т. 17 стр. 400, и Т. 21 стр. 208.

Во 2-хъ, что простирающіе къ конфискованному имѣнію показанныхъ въ тѣхъ спискахъ лицъ какія либо претензіи, исключая только претензіи въ 3-й статьѣ упомяятаго постановленія означенныхъ, могутъ еще предъявить таковыя именно: пребывающіе въ Царствѣ Польскомъ, по 6 (18) Февраля, за границею, по 6 (18) Мая, а пребывающіе въ Европѣ: по 6 (18) Ноября будущаго 1839 года. Въ случаѣ же непредъявленія претензій въ теченіи означеннаго срока, лишатся они навсегда правъ своихъ, не смотря на то, поступить-ли уже конфискованное имѣніе въ казну, или впредь подвернуто будетъ конфискаціи.

Во 3-хъ, что предъявленіе претензій заключается въ выдачѣ въ подлежащемъ судѣ и съ соблюденіемъ узаконенныхъ формъ позыва, который долженъ быть доставленъ не только въ Губернское Правленіе, но и въ Генеральную Прокураторію Царства; объявленіе же инымъ образомъ претензій, или безъ соблюденія сего порядка, почитаемо будетъ неважнымъ и не имѣющимъ никакой силы.

По Указу

Его Величества Государя Императора

НИКОЛАЯ I-го.

Самодержца Всероссийскаго Царя Польскаго

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Желая устранить всякое неудовѣіе, по исполненію 8-й статьи Постановленія Совета Управленія, отъ 1го Апрѣля 1835 года, касательно сроковъ на предъявленіе претензій къ подвергнутымъ конфискаціи имѣніямъ, а съ тѣмъ вмѣстѣ и частнымъ лицамъ преподать способъ къ охраненію законныхъ ихъ правъ, по коимъ исковы оны еще не начали, — Советъ Управленія постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Хотя сроки, 8-ю ст. Постановленія Совета Управленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года опредѣленные и суть преклюзіонныя, то есть прекращающіе дальнѣйшія иски; но для предъявленія претензій къ такимъ имѣніямъ, о конфискаціи которыхъ надлежащія публикаціи учинены, сроки выше сего помянутые, продолжаютъ еще на три мѣсяца, для пребывающихъ въ Царствѣ, на шесть мѣсяцевъ, для отсутствующихъ, но находящихся въ Европѣ и на двѣнадцать мѣсяцевъ для находящихся въ Европѣ, считая со дня обнародованія сего Постановленія. По прошествіи таковыхъ сроковъ, каждый не предъявившій своей претензіи къ конфискованнымъ имѣніямъ, теряетъ навсегда право отыскивать оный. Такой же утратѣ права подвергнутся и тѣ, кои къ имѣніямъ, которыя впредь подвергнутся конфискаціи и конфискованными оглашены будутъ, не предъявятъ претензій своихъ въ сроки, опредѣленные 8-ю статью выше означеннаго Постановленія отъ 2 (14) Апрѣля 1835 года.

Ст. 2. Прекращаются послѣдствія, проистекающія отъ непредъявленія претензій въ преклюзіонный срокъ, если казна откажется отъ конфискованнаго имѣнія, или же оно освобождено будетъ отъ конфискаціи.

Ст. 3. Не подлежатъ никакой преклюзіи: претензіи, пользующіяся особыми преимуществами на недвижимыя имѣнія, по содержанію 4. статьи Закона объ Ипотекахъ, изданнаго въ 1818 году. Вся ипотечныя права, объявленныя предъ оглашеніемъ конфискаціи, и споры, происходящіе о границахъ съ недвижимыми имѣніями, подвергнутыми конфискаціи.

Ст. 4. Дѣйствіе сего Постановленія, не простирается на рѣшенія, кои, до обнародованія онаго, вошли въ законную силу.

Ст. 5. Исполненіе Постановленія сего, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи, въ чемъ до каждой относиться будетъ.

диторіату полowego Czynnej-armii, tudzież szczególnemi decyzjami na karę konfiskaty majątku ogólnej skazanych, ogłoszone były w gazecie, Dziennik Powszechny krajowy zwanej, w N-ach 223 i 280 z roku 1835. Ponieważ zaś te dwie ostatnie listy, jako do ogłoszenia w Dzienniku Praw niekwalifikujące się, zamieszczone w nim nie są, dla dogodności przeto powszechniej nanowem przy niniejszém ogłoszają się. Ostrzeżenie przytém Kommissya Rządowa, że z list poprzednich wykreślone zostały osoby, Postanowieniami Rady Administracyjnej z dnia 17-go (29) Grudnia 1835 roku i z dnia 16-go (28-go) Lipca 1837 objęte i w Dzienniku Praw tomie 17 karta 400, oraz tomie 21 karta 208, ogłoszone.

2) Każdy zatem kto ma do majątku osób, na karę konfiskaty majątku skazanych, listami powyższemi objętych, jakiegokolwiek pretensye, z wyłączeniem tylko pretensyj, w artykule 3 Postanowienia Rady Administracyjnej na początku cytowanego wymienionych, może jeszcze zgłosić się z temi pretensyami najdalej do dnia 6-go (18) Lutego 1839 r., jeżeli pretensor w Królestwie Polskim zamieszkuje, najdalej do dnia 6-go (18-go) Maja 1839 r., jeżeli za granicą, lecz w Europie, a najdalej do dnia 6-go (18-go) Listopada 1839, jeżeli osoba, pretensyą mająca, za obrębem Europy jest zamieszkałą; w razie zaś niezgłoszenia się w tym czasie, prawa swoje w zupełności utracą, bez względu czyli majątek na konfiskatę przeznaczony już przez Skarb zajęty został, lub dopiero śledzony będzie.

3) Zgłoszenie się czynione być powinno przez pozew przed Sąd właściwy, z zachowaniem form prawnych wydać się mający, który wyłącznie Rządowi Gubernialnemu, a nie Prokuratorji Generalnej Królestwa doręczyć należy; każde inne zgłoszenie się lub z opuszczeniem tej formy, za nieważne i nie nieznażące poczytywane będzie.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go

CESARZA WSZECH-ROSSYJ,

KRÓLA POLSKIEGO,

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Pragnąc usunąć wszelkie wątpliwości, wynikłe przy zastosowaniu Artykułu 8 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 1^{go} Kwietnia 1835, oznaczającego terminu do zgłaszania się z pretensyami do majątkow konfiskacie ulegających, a zarazem podać sposobność osobom prywatnym zabezpieczenia ich praw, względem których, krokow prawnych jeszcze nie przedsięwzięli, Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła i stanowi co następuje:

Art. 1. Lubo terminu przez artykuł 8 Postanowienia z dnia 1^{go} Kwietnia 1835 roku oznaczone, są prekluzyjne, przecież takowe, co do majątkow, których konfiskata ogłoszona już została, przedłużone jeszcze zostają: do trzech miesięcy dla osób, zamieszkałych w Królestwie, do sześciu miesięcy, dla nieobecnych, lecz znajdujących się w Europie, a do dwunastu miesięcy, dla będących za jej obrębem, licząc od daty ogłoszenia niniejszego Postanowienia. Po upływie tego terminu, nie zgłaszający się utracą nazawsze prawo do poszukiwania swych pretensyj z powyższych konfiskowanych majątkow. Takiż skutek dotknie tych, którzyby co do konfiskat, w przyszłości wyrzec i ogłosić mających, niezgłosili się w terminie, w artykule 8 Postanowienia z d. 2 (14) Kwietnia 1835 roku oznaczonym.

Art. 2) Skutki prekluzji ustają, w razie zrzeczenia się przez Skarb majątku skonfiskowanego, i w razie uwolnienia go od konfiskaty.

Art. 3. Nie ulegają żadnej prekluzji, należności, mające przywilej na nieruchomości, według art. 41 Prawa hipotecznego, z roku 1818, tudzież wszelkie prawa hipoteczne, objawione przed ogłoszeniem konfiskaty i spory graniczne z dobrami, konfiskacie uległami.

Art. 4. Wyroki, które do chwili ogłoszenia niniejszego Postanowienia stały się prawomocnymi, nie mogą być wzruszone na zasadzie tego Postanowienia.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym, w czym do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 30 go Października (12 Września) 1838 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezylujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu (podpisano) R. Fuhrmann.

Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski.

Списокъ лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по приговорамъ Полеваго Аудитората Дѣйствующей Арміи.

Боблевскій Иванъ, помѣщикъ Калишской Губерніи; Баргоховскій Александръ помѣщ. Августовской Губерніи, Хелмицкій Романъ изъ деревни Фабіанокъ; Хелмицкій Евстафій помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Хелмицкій Теофиль, Войтъ Общества деревни Макова; Чаки Александръ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Домбковскій Осипъ изъ Плоцкой Губерніи; Гродзицкій Филипъ помѣщикъ Калишской Губерніи; Грѣшковичъ Степанъ, Войтъ Общества деревни Ленъ; Гецолдъ Степанъ, Титулярный Советникъ; Гавріенко Максимъ быв. въ воен. службѣ; Губрикъ Лука, кандитеръ изъ Липна; Янковскій Петръ, сынъ Почтъ-Экспедитора изъ Насѣльска; Коньчицкій Осипъ; Каршицкій Валентій помѣщикъ Калишской Губерніи; Кларнеръ Осипъ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Ковнацкій Теофиль изъ деревни Дыблина; Каминскій Осипъ, Подлѣсничій Любовидскихъ лѣсовъ; Ковскій Павелъ, музыкантъ 4 полка лѣвѣйной пѣхоты быв. Польскаго войска; Курекъ Филипъ, зять Войта изъ дерев. Майданъ, Мазовецкой Губерніи; Кислевскій Казимиръ, Плоцкой Губерніи; Левицкій Петръ, быв. въ военной службѣ; Лиховскій Карлъ б. въ военной службѣ; Лютыньскій Осипъ, сборщикъ паспортной платы съ Евреевъ при Вольской заставѣ въ Варшавѣ; Лемпицкій Евгенийъ, помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Маіевскій Андрей, поваръ находившійся на службѣ у Волескаго; Милевскій Фердинандъ Регентъ Пултускаго Уѣзда, Мыстковскій Матвей помѣщ. Плоцкой Губерніи; Морозовъ Игнатій крѣпостной изъ Минской Губерніи; Оришевскій Игнатій помѣщ. Мазовецкой Губерніи; Островскій Онуфрій помѣщ. Плоцкой Губерніи; Палмартъ Александръ бывший учитель; Пенчковскій Иванъ помощникъ часоваго мастера въ Варшавѣ; Росцишевскій Юліанъ, помѣщ. Плоцкой Губерніи; Росцишевскій Казимиръ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Сулимврскій Антоній сынъ Земскаго владѣтеля; Шнекъ Эдуардъ бывший офицеръ; Садохъ Казимиръ Войтъ изъ деревни Майданъ Мазовецкой Губерніи; Тлуховскій Маріанъ помѣщикъ изъ дерев. Рымонтова; Высоцкій Наполеонъ; Валевскій Станиславъ, помѣщ. Калишской Губерніи; Вевіоровскій Казимиръ помѣщикъ Калишской Губерніи; Винницкій Антонъ быв. офицеръ; Войткевичъ Павелъ уроженецъ Виленской Губерніи; Вильчевскій Матей, помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Волицкій Константинъ помѣщикъ Мазовецкой Губерніи; владѣющій имѣніемъ Шмиловице; Зеланскій Густавъ помѣщикъ Плоцкой Губерніи; Зельвартъ Іеронимъ быв. Офицеръ; Заблоцкій Станиславъ помѣщ. изъ деревни Дыблина; Журавскій Францъ, Секретарь полиціи въ Добржинѣ; Завиша Артуръ помѣщ. Мазовецкой Губерніи; Заіонць Григорій уроженецъ Любелской Губерніи; Загребельный Григорій солдатъ изъ Луцкаго Гренадерскаго полка.

Списокъ лицамъ, коихъ имущества подвергнуты конфискаціи по особымъ постановленіямъ Правительства.

Графъ Бѣлинскій Иванъ, бывший Сенаторъ-Каштелянъ; Малаховскій Казимиръ быв. Генералъ бывшихъ Польскихъ войскъ; Слубицкій Евгенийъ бывший Посоль; Водзыньскій Матвей бывший Сенаторъ-Каштелянъ. (О.Г.Ц.И.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

И т а л і я.

Флоренція, 12 го Декабря.

Театръ въ Пергола чрезвычайно былъ блистателенъ; на немъ Присутствовала вся Импер. Тосканская фамилія. Его Императорское Высочество Великій Князь Россійскій явился въ мундирѣ казачьяго атамана; многочисленная Его свита занимавшая три назначенныя для нея ложи, обратила общее вниманіе блескомъ своихъ мундировъ. Также балъ у Графа Орлова былъ блистателенъ. При вступленіи Его Императорскаго Высочества, военная музыка заиграла Русской народной гимнь. — Цесаревичъ отправляется завтра отсюда въ Римъ, (А.Р.С.В.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 19 го Декабря.

Г. Десажъ изъ путешествія въ Лондонъ, возвратился въ Парижъ. *Constitutionnel* увѣдомляетъ, что онъ доставилъ послѣднія постановленія конференціи, по коимъ содержащаяся въ 24 статьяхъ опредѣленія

Lista osób na karę konfiskaty majątku wyrokami Audytoryatu Polowego Czynnej Armii skazanych.

Boblewski Jan, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Bartochowski Alexander, obywatel z Gubernii Augustowskiej; Chelmicki Roman, rodem ze wsi Fabianek; Chelmicki Eustachy, obywatel z Gubernii Plockiej; Chelmicki Teofil, Wójt Gminy wsi Makowa; Czaki Alexander, obywatel z Gubernii Plockiej; Dąbkowski Józef, rodem z Gubernii Plockiej; Grodzicki Filip, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Grętkowicz Stefan, Wójt Gminy wsi Lenie; Gecełd Stefan, Radzca Honorowy; Gawrylenko Maxym, były żołnierz; Hubryk Łukasz, cukiernik z Lipna; Jankowski Piotr, syn Expedytora poczty z Nasielska; Koniecznicki Józef; Karsznicki Walenty, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Klarner Józef, obywatel Gubernii Plockiej; Kownacki Teofil, ze wsi Dyblina; Kamiński Józef, nadstrażnik lasów Lubowidzkich; Koński Paweł, muzykant z półku 4-go piechoty liniowej byłych wojsk Polskich; Kurek Filip, zięć Sołtysa ze wsi Majdan Gubernii Mazowieckiej; Kisielewski Kazimierz, rodem z Gubernii Plockiej; Lewicki Piotr, były wojskowy; Lachowski Karol, były wojskowy; Lutyński Józef, poborca opłaty pasportowej od żydów przy rogatce Wolskiej w Warszawie; Lempicki Eugeniusz, obywatel z Gubernii Plockiej; Majewski Andrzej, kucharz zostający w służbie Wolewskiego; Milewski Ferdynand, Rejent Powiatu Pułtuskiego; Mystkowski Maciej, obywatel z Gubernii Plockiej; Morozow Ignacy, poddany rodem z Gubernii Mińskiej; Orpiszewski Ignacy, obywatel z Gubernii Mazowieckiej; Ostrowski Onufry, obywatel z Gubernii Plockiej; Palmart Alexander, były nauczyciel; Pęczkowski Jan, pomocnik zegarmistrza w Warszawie; Rościszewski Julian, obywatel z Gubernii Plockiej; Rościszewski Kazimierz, obywatel z Gubernii Plockiej; Sulimierski Antoni, syn właściciela ziemskiego; Szpek Edward, były oficer; Sadoch Kazimierz, Sołtys ze wsi Majdan Gubernii Mazowieckiej; Tłuchowski Maryan, obywatel z wsi Rymantowa; Wysocki Napoleon; Walowski Stanisław, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Wiewiorowski Kazimierz, obywatel z Gubernii Kaliskiej; Winnicki Antoni, były Oficer; Wojtkiewicz Paweł, rodem z Gubernii Wileńskiej; Wilczewski Mateusz, obywatel z Gubernii Plockiej; Wolicki Konstanty, obywatel z Gubernii Mazowieckiej, mający dobra Szmitowice; Zieliński Gustaw, obywatel Gubernii Plockiej; Żelwart Hieronim, były Oficer; Zabłocki Stanisław, obywatel ze wsi Dyblina; Żurawski Franciszek, Sekretarz Policji z Dobrzyńa; Zawisza Arthur, obywatel z Gubernii Mazowieckiej; Zajac Grzegorz, rodem z Gubernii Lubelskiej; Zagrebela Grzegorz, żołnierz z półku grenadyerów Łuckiego.

Lista osób szczególni rozporządzeniami Rządowemi na karę konfiskaty skazanych.

Bieliński Hrabia Jan, były Senator Kasztelan; Mafachowski Kazimierz, b. Jenerał byłych wojsk polskich; Stubiński Eugeniusz, były poseł; Wodzyński Maciej, były Senator-Kasztelan. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

W ł o c n y.

Florenca, 12 Grudnia.

Teatr w Pergola nadzwyczaj był świetny; Cała Cesarzsko-Toskańska rodzina była obecna. Jego Cesarzka Wysokość WIELKI Xiążę Rosyjski był w mundurze Helmana Kozaków. Liczny jego orszak, który w trzech przeznaczonych dla siebie łóżach zajął miejsce, wzbudził powszechną uwagę, świetnością swoich ubiorów. Także bal u Hrabiego Orłowa był spaniaty. Przy wejściu Jego Cesarzkiej Wysokości, muzyka wojskowa zagrała hymn narodowy Rosyjski. — Cesarzewicz jutro udaje się stąd do Rzymu.

F r a n c y a.

Paryż, dnia 19 Grudnia.

P. Desages ze swojej podróży do Londynu powrócił do Paryża. *Constitutionnel* zwiastuje, że on przywiózł ostateczne postanowienie Konferencyi, przez które całkowicie utrzymane zostało zawarte w 24 artykułach

на счетъ земель, совершенно сохранены. Единственная польза, какую получила Франція, есть отсрочка въ исполненіи до 15 Февр.

— Въ Парижѣ ходитъ по рукамъ прошевіе въ Палату Депутатовъ, въ которомъ настоятельно требуютъ рѣшительнаго какого либо постановленія съ ея стороны въ пользу Бельгіи. „Нижеподписавшіеся“ сказано въ немъ „требуютъ отъ Гг. Депутатовъ, сдѣлать формальное объявленіе, что всякое нападеніе на нарушимость Бельгійской земли, будетъ почитаться нападениемъ на Францію.“

— Гр. Авзембургъ и Г. Мецъ со времени прибытія своего въ Парижъ, постоянно производятъ совѣщанія съ знатѣйшими ораторами Палаты Депутатовъ. Слышно, что они уже имѣли аудіенцію у многихъ членовъ кабинета.

— Нынѣшнее состояніе дѣлъ въ Палатѣ, будто дадо Г-ну Ройеръ-Коллару поводъ къ слѣдующему выраженію: „я видалъ лучше, видалъ хуже, но никогда не видалъ ничего подобнаго.“

— Парижскій Мониторъ содержитъ слѣдующее: „Правительство получивъ извѣстіе, что духовенство отказало въ обрядѣ погребенія Графу Монлозье, представляетъ это Государственному Совѣту какъ злоупотребленіе власти.“

— *Биржа 19 г.* Давно уже небыло такого волненія на биржѣ какъ сегодня. Французскія ассигнаціи подвергнулись значительнымъ измѣненіямъ. 3 процен. ренты понизились сначала на 78. 90., остановились потомъ на 79. 25., опять упали на 79. 10 и удержались на 79. 25., ибо распространился слухъ, что Г. Дюпенъ значительнымъ большинствомъ наименованъ Президентомъ. Наибольше опять занимались Бельгійскими банковыми акціями. Оффиціальное извѣстіе объ остановленіи уплаты сего заведенія, привело нашу биржу въ величайшее затрудненіе. Изчислено, что болѣе $\frac{2}{3}$ сихъ акцій находится въ Парижѣ и что здѣшняя биржа теряетъ на этомъ въ настоящее время болѣе 5 мил. фр. и потому очень опасаются предстоящей ликвидаціи. Акціи, за которыя еще платили вчера по 850, упали вдругъ при началѣ биржи на 600 и потомъ на 450, наконецъ остановились на 575. Также и акціи банка Лафита были въ движеніи. Онѣ упали съ 5,520 на 5,345 и удержались на 5,400. Всѣ другія ассигнаціи были требуемы безъ дѣла. — *Постскриптумъ.* Сейчас получены изъ Брюсселя письма слѣдующаго содержанія: „Банкъ положилъ свой балансъ. Ассигнаціи и Compt-Courant, какъ слышно, были бы уплачены, но пропало бы $\frac{2}{3}$ капитала. Ожидаютъ большихъ неудачъ и ужаснаго торговаго перевѣса въ Бельгіи.“

(A.P.S.Z.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 21-го Декабря

Ея Велич. Королева со Вторника находится въ Брейтонѣ, гдѣ она пробудетъ некоторое время съ своимъ дворомъ. Жители Брейтона приготовили для нея бристательный приемъ.

— Придворная газета объявляетъ теперь торговый трактатъ между Англіею и Турціею. (A.P.S.Z.)

И С П А Н И Я

Мадридъ, 11-го Декабря.

Во вчерашнемъ засѣданіи Палаты Депутатовъ, Генераль Але, какъ временный Президентъ Совѣта, сообщилъ некоторый родъ программы, въ которой онъ утверждалъ, что новое Министерство преимущественно должно стараться о прекращеніи междоусобной войны, въ чемъ онъ полагается на содѣйствіе Палаты, и что политика его должна основываться на Соединеніи всѣхъ партій. Программа принята Депутатами благопріятно, и Министръ Финансовъ Г. Низарро, замѣтилъ, что если предполагаемое соединеніе всѣхъ партій, придетъ въ исполненіе, онъ надѣется въ самой Испаніи приобрести источники, нужные къ окончанію междоусобной войны. Безъ такого соединенія немоглобы удержаться никакое Министерство, когда по его словамъ, онъ самъ уже nebude въ состояніи удерживать и три дня вверенный ему высокой постъ. Наконецъ онъ объявилъ, что онъ предложитъ Палатѣ весьма важный проектъ закона.

13-го Декабря.

Палата Депутатовъ во вчерашнемъ своемъ засѣданіи приняла проектъ закона для набора 40,000 чело-
вѣкъ. (A.P.S.Z.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, dnia 21 go Grudnia.

Королева од вторку znajduje się w Brighton, gdzie przepędzi czas niejaki ze swym dworem. Mieszkańcy Brighton przygotowali świetne przyjęcie.

— *Gazeta Dworu* teraz ogłosiła traktat handlowy, zawarty między Anglią i Turcyą. (A.P.S.Z.)

H I S Z P A N I A.

Madryt, 11-go Grudnia.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych, Generał Alaix, jako tymczasowy Prezydent Rady, udzielił pewny rodzaj programu, w którym zapewniał, że nowe Ministerium przedewszystkiem starać się powinno o ukończenie wojny domowej, w całym polegając na pomocy Izby, i że politykę swoją zasadza na połączeniu wszystkich stronnictw. Programma dobrze przez deputowanych przyjęte było, a Minister Skarbu P. Pizarro, uczynił uwagę, iż jeśli zamierzone połączenie wszystkich stronnictw da się uskuteczyć, tedy nadzieję w samej Hiszpanii zdobyć się naźródła poborów, potrzebnych do ukończenia wojny domowej. Bez takiego jednak połączenia nemożoby się żadne utrzymać Ministerium i tak jest przekonany, że sam nie będzie w stanie przez trzy dni utrzymać powierzono mu wysokiego urzędu. W końcu oświadczył, że wkrótce przedłoży Izbie nader ważny projekt do prawa.

Dnia 13-go.

Izba Deputowanych na wczorajszym posiedzeniu przyjęła projekt do prawa o zaciągu 40 000 ludzi.
(A.P.S.Z.)